

ԳԱԻԱՌԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ

Համատարած աղէտ.—Տնտեսական դրութեան յարուցած կեանքի և մահուան խնդիրը.—Մեր պատրաստականութիւնը.—Երկրը չէ ուսումնասիրուած,—Փաստեր Բազուի Մարդասիրական Ընկերութեան կեանքից:

Դեռ հազիւ էր լուսանում տնտեսական տարին, երբ յայտնի դարձաւ, որ 1902 թուականին էլ մեր երկրի աշխատող ազգաբնակութիւնը գարձեալ պիտի կարօտութիւն դգայ: Այս տարի մենք ունեցանք մի շատ տարօրինակ ձմեռ: Ճիւն շատ քիչ եկաւ բուն ձմեռնային ամիսներում, նոյն իսկ լեռնային բարձրութիւնների վրայ էլ տաք օրեր ու շաբաթներ էին անցնում: Անսովոր տաք եղանակի պատճառով ծառերը ժամանակից շատ առաջ բացուեցան, ծաղկեցին: Եւ ահա այդ միջոցին վրայ հասան յանկարծակի սառնամանիքներ, եկաւ անժամանակ ճիւն, ահագին աւերմունքներ գործելով մեր այգիներում: Գիւղացու տնտեսութեան ամենագլխաւոր ճիւղերից մէկը—այգեգործութիւնը համարեա բոլորովին ոչնչացել է և այս տարի գիւղացու առանց այդ էլ աղքատիկ բիւջէտից պէտք է չոչել այն, ինչ տալիս է այգին:

Աղէտը խիստ զգալի է մանաւանդ այն պատճառով, որ նա համատարած է: Արաքսի ափերից մինչև հիւսիսային Կովկաս բարձրացել է այգեգործների հեծեծանքը: Ղղլարը, որ համարես միայն իր այգիներով է ապրում, մնացել է միանդամայն անօգնական: Արարատեան դաշտը ահագին վասներ է կրել, մի քանի տեղերից հաղորդում են որ նոյն իսկ ծառապտուղները «խանձուել են» ցրտերից: Եւ այս աւերանքը մեր լայնատարած երկրի համար բոլոր անկիւններում տեղի ունեցաւ յանկարծակի, երկու երեք գիշերուայ ընթացքում:

Եւ այսպէս, տարիները միմեանց ետևից բարդում են պակասութիւններ պակասութիւնների վրայ, կարօտութիւն կարօտութեան վրայ: Անցեալ տարուայ կարկուտից, դաշտային մկնե-

րից աղքատացած օրուայ հացին կարօտ մնացած գիւղերին պակասում էր այգեգործական այս աղէտը: Եւ դեռ մենք դարնան սզբումն ենք, դեռ մինչև հունձ ով գիտէ էլ ինչ հարուածներ են սպասում:

Արձանագրել տնտեսական դժբախտութիւնները բաւական չէ: Սոված գիւղերի համար ոչինչ թեթեսութիւն չէ որ նրանց մարտիրոսագրութիւնները տպուած պահւում են մամուլի էջերում: Պէտք է իրական օգնութիւն: Իսկ որտեղից և ինչպէս պէտք է գայ օգնութիւնը: Վերդնենք հէնց այս ապրիլի աղէտը: Նրա չափերը, բնաւորութիւնը այնպէս են, որ ոչ մի կերպով չէ կարելի այնպէս օգնել ազգաբնակութեան, որ նա մռանայ իր կրած վասաները: Աշխարհի վրայ չէ կարող լինել մի բարեգործութիւն, որ փոխարինէ այդքան վասաները, պետութիւնն էլ չէ կարող օգնել: Ի՞նչ է մռում անել:

Ներկայիս համար համարեա ոչինչ Բայց գոնէ ապագայի, նոյն խոկ հեռաւոր ապագայի համար մի բան ստեղծուէր: Որքան մտածում էք թէ ինչ է կարելի ստեղծել, տեսնում էք որ միջոցը միայն մի հատ է և դա այն է, որ աշխատաւոր, երկրագործ դաստիարագը սովորէ ինքնօգնութեան, սովորէ բնութեան ձեռքից իր խնացի ջանքերով ապրուստ խլելու քաջութեան: Ուրեմն, դարձեալ այն, ինչ կրկնուած է հարիւրաւոր անգամ. այն, որ պէտք է ազգաբնակութեան ձեռքը տալ գիտութեան զէնքը, հանել նրան դարաւոր անհասկացողութեան ճիրաններից և սովորեցնել նրան մրցելու կարկուտի, մկների, անժամանակ սառնամանիքների, մորեխի և այլ թշնամիների դէմ: Աղէտաւոր տարիներ են դալիս, խլում են մեր ձեռքից մեր բարեկեցութիւնը և կեանքի ու մահուան խնդիր են դարձնում մեր կերպարանափոխութիւնը, մեր առաջադիմութիւնը: Կամ սթափուել, սովորել, կատարելագործուել, կամ ոչնչանալ մշտական, երկարատե աղքատութեան ճանկերում:

Ուրիշ ելք, այն, չը կայ: Բայց հասկանում ենք մենք այս բանը: Ամեն անգամ, երբ բնութեան հարուածը դալիս է մեղ շշմեցնելու իր անողորմ դառնութեամբ, մենք ամենքս ամեն կողմերից աղաղակ ենք բարձրացնում թէ պէտք է անել, պէտք է սթափուել ու օգնել փորձով, գիտութեամբ: Բայց այդ համատարած ձայները մնում են ձայներ: Գործ չէ երեսում: Ի՞նչ պէս երեսում է, դեռ պէտք է շատ ու շատ պատճուենք բնութեան ձեռքով, որպէս զի կարողանանք ընդունել մեր մէջ գոնէ մի չնչին մաս այն յատկութիւններից, որոնք հօլանդացուն թեւ ու թիկունք են տալիս կոռւելու ծովի և դաժան բնու-

թեան դէմ, խլելու իր հացը ժլատ ու անհիւրընկալ բնութեան կրծից:

Առայժմ մենք գեռ նոյն իսկ չենք էլ ճանաչում մեր երկիրը, ինչպէս կարող ենք ճանաչել նրա ցաւերը:—Մենք մեր կեանքը չենք ուսումնասիրում: Եւ հնց այդ է պատճառը, որ երբ մէկը պատահաբար մի որ և է նկարազրութիւն է տալիս մեր գաւառների մի որ և է անկիւնի կեանքից, մեզ այնպէս է թւում թէ կարդում ենք մի շատ հեռաւոր, շատ անյայտ ու խորհրդաւոր երկրի դրութիւնը: Եւ մեզանում կան ամբողջ գաւառամասեր, որոնք նոյն իսկ այնքան էլ հեռու չեն գաւառական կենտրոններից, մեծ ճանապարհներից, բայց ներկայացնում են մի «խաւարային Աֆրիկա»: Պէտք է ուսումնասիրել մեր գիւղական կեանքը, պէտք է լոյս հանել նրա երեսյթները: Առանց այդ ուսումնասիրութիւնների մենք միշտ կը խարխափենք մթութեան մէջ և չենք իմանայ թէ ինչ ենք և ինչ պիտի լինենք:—Թող ձեռնհաս մարդիկ յանձն առնեն իրանց ծանօթ գաւառամասերի տնտեսական նկարազրութիւնը, հաւաքելով դրա համար անհրաժեշտ վիճակագրական տեղեկութիւնները, չը մոռանալով գիւղացու մտաւոր աշխարհն էլ: «Մուրճի մէջ վերջերումս երեացին մի քանի այդպիսի նկարազրութիւններ, որոնք շատ հետաքրքրական են, նորութիւններ շատ հաղորդեցին: Բայց եղածը գեռ քիչ է. պէտք է շատ աշխատել այս ուղղութեամբ, պէտք է մեր երկրի՝ որքան կարելի է շատ տեղերը ենթարկել լուսաբանող, մերկացնող ուսումնասիրութեան: Ահա այս բանի վրայ ենք հրաւիրում մեր գաւառական ինտելիգենցիայի ուշադրութիւնը:»

* *

Այս էջերում մենք մի քանի անգամ առիթ ենք ունեցել խօսելու Բագուի Հայոց Մարդասիրական Ընկերութեան մասին: Այժմ ուրախութեամբ տալիս ենք մեր ընթերցողներին մի քանի փաստեր այդ համակրելի հիմնարկութեան կեանքից, քաղեւ լով այդ փաստերը Ընկերութեան նոր հրատարակած մանրամասն «Տեղեկագրից», որի մէջ դրուած է անցեալ 1901 թուականի հաշիւը.

«Հաշուետուութեան տարում ընկերութեան պատուաւոր և մշտական անգամ եղել են 395 հոգի, իսկ տարեկան անգամները 111:»

1901 թ. գեկտեմբերի 31-ն ընկերութեան դոքը կազմում են՝

Ա. Կ Տ Վ

1.	Կանխիկ դրամ	.	.	.	1,341	ռ.	60	կ.
2.	Տոկոսաբեր թղթեր	.	.	.	105,375	»	40	»
3.	Ընդունական թղթեր	.	.	.	25,110	»	—	»
4.	Շարժական կայք	.	.	.	24,848	»	18	»
5.	Անշարժ կայք	.	.	.	115,581	»	31	»
6.	Տոկոսներ	.	.	.	1,666	»	67	»
7.	Կտարուած ծախքեր 1902 թ.	.	.	.	2,926	»	80	»
					Գումար	276,849	»	97 կ.

Պ ա ս ս ի Վ

1.	Գրաւականներ Գրադար. ընթերցողներից	1,840	ռ.	60	կ.			
2.	Ժամանակաւոր պահեստի արուած գումարներ	7,575	»	—	»			
3.	Դրամագլուխներ	.	.	.	267,484	»	37	»
					276,849	ռ.	97 կ.	

Յիշատակուած անշարժ կայքը 115,581 ռ. 31 կ. արժութեամբ կազմում է ընկերութեան եռյարկանի տունը, որ ներկայում գտնվում է Բագուի նահանգի ժողովրդական գըպրոցների տեսչութեան իրաւասութեան ներքոյ; Խնչպէս յայսնի է, այդ մասին դատ է սկսուել և այժմ՝ գործը թիֆլիսի դատաստանական պալատումն է:

Վարչութիւնը յաջող կերպով մաքառելու համար օրէցօր անող կարիքի դէմ ձեռնարկել է եկամուտի նորանոր միջոցների: Բացի սովորական «Հայկական երեկոյթ» կազմելուց, որ տուել է զուտ եկամուտ 4,037 ռ. 36 կ., նա դիմել է և նաւթարդինարերողների Խորհրդին և ստացել օժանդակութիւն յօդուա Աշխատանքի Տան 3,000 ռուբլի:

ԽԵՂՃԵՐԻՑ ՕԳԱՆԵԼՈՒ ԳՈՐԾԸ

1901 թ. ընթացքում արուել են 1,047 խնդիր, որոնք բաժանւում են այսպէս.

Ամսական նպաստ խնդրումն է	217
Միանուագ » »	240
Ճանապարհածախք »	216
Օժիտ »	21
Բժշկուելու համար »	107
Թաղման » »	18
Նիւթեր՝ աշխատելու համար »	56
Բնակարանի նպաստ »	20

Ճաշի	»	»	66
Պաշտօնի համար	»		86

Բացի այս խնդիրներից արուել են և ուրիշ շատ խնդիրներ, որոնք մատեան չեն մտցրուած. դրանք գլխաւորապէս բժշկական օգնութիւն և պաշտօն խնդրողներն են, որոնց հերթական անդամը ըստ կարելոյն բաւարարութիւն է առուել՝ առանձին յանձնարարականներով հիւանդներին ուղղելով բժիշկների մօտ, իսկ անգործներին՝ կամ Աշխատանքի Տուն կամ ծանօթ առևտրականների կառավարիչների մօտ—գործի դնելու համար։

Տարուայ ընթացքում տրուած է մշտական նպաստ բնակարանի և մնունդի համար, 801 խնդրագրով 4,722 ռ. 50 կ.։

Միջին թուով մշտական ամեն մի նպաստ ամսական նըստում է 5 ռ. 94 կոպ.։ Միանուագ նպաստներ տրուած են՝

1. Սնունդի համար	.	.	82	նպաստ.
2. Բնակար. վարձ	.	.	31	»
3. Ճանապարհածախք	.	.	114	»
4. Բժշկութիւն	.	.	95	»
5. Թաղման	.	.	28	»
6. Հանդերձեղէն	.	.	17	»
7. Դասակ. պիտոյք	.	.	5	»
8. Նիւթեր՝ աշխատելու համար	.	53	»	
9. Բնակարանի նորոգման	.	1	»	

396 նպաստ

Բացի վերոյիշեաներից միանուագ բաժանուած է Զօրօննեաց տօնին 120 ռ. 40 կ.—իսկ Զատկին՝ 1369 ռ. 08 կ.։

Փողերը բաժանել են վարչութեան անդամները—գլխաւորապէս տներում նախօրէն ժողովելով անհրաժեշտ տեղեկութիւններ այդ ընտանիքների մասին։ Բաժանած գումարի անշան մասը միայն թափախման օրը՝ 50 կոպէկից սկսած մինչև 2—3 ռ. իւրաքանչիւրին բաժանուել է վարչութեան Խորհրդարանում և եկեղեցու գաւթում։

Չը նայելով որ վարչութիւնը միանգամայն դէմ է եղել կարօտեաններին փողով օգնելու եղանակին, այնուամենայնիւ—չունենալով օգնութեան մի ուրիշ աւելի յարմար եղանակ—հարկադրուած է եղել այս տարի ևս նոյն եղանակին դիմելու։ Դրամական նպաստ նշանակուել է գլխաւորապէս հիւանդների, զառամեալների, որբեայրինների, աշխատանքի անընդունակների և մանր երեխաներով ծանրաբեռնուած ընտանիքների համար։

Ծննդավայր վեռագառնալու համար արուող ճանապարհածախը համեմատաբար կրծասուած է, որովհետեւ նկատուած է, որ խնդրատուները յաճախ ի չարն են գործ դնում: Զը նայելով, որ վարչութիւնը այդպիսիներին ճանապարհելուց միշտ նախազգուշացուցիչ միջոցների է զիմել, անդամների կամ ծառայողների ձեռքով տօմսակներ է գնել ու այնպէս ճանապարհ զրել՝ առանց անմիջապէս փողը իրանց ձեռքը տալու, այնուամենայնիւ նրանցից շատերը կրկին վերադարձել են Բագու, այն էլ շատ կարճ միջոցից յետոյ:

Այժմ ճանապարհածախը տրվում է բացառիկ պարագաներում և գլխաւորապէս ամառուայ ամիսներին, երբ անտանելի շոքը, հակաառօղջապահական պայմանները և տարափոխիկ հիւանդութիւնները անխուսափելի մահ են սպառնում:

Հնկերութիւնն ունի Աշխատանքի Տուն և Ճաշարան: Աշխատանքի Տան բացումով վարչութիւնը հնաւորութիւն է ձեռք բերել աշխատանքի ընդունակ խնդրատուներին գործ, աշխատանք ներկայացնել ու այդպիսով օգնութիւն հասցրած լինել, մի ցանկանալի միջոց, որով օգնութիւնը նպատակայարմար կերպարանք է ստանում:

Տարուայ ընթացքում ճաշարանը աղքատանոցից փոխադրուել է Շրեշտերի տունը, ուր գետեղուած է Աշխատանքի Տունը: Ճաշարանից ամենայն օր ճաշ է բաց թողնուում Աշխատանքի Տան աշխատողներին, ոմանց ձրի, ոմանց աժան գնով: Բացի դրանից ձրի ճաշ է տրվում և ճաշարանից դուրս շատ չքաւոր ընտանիքներին:

Առաւել օգտակար և նպատակայարմար դարձնելու համար ճաշով հասցրած օգնութիւնը, վարչութիւնը անհրաժեշտ է համարում ճաշարանի մի բաժանմունք բաց անել Շամախի կոչուած թաղում, ուր կան բազմաթիւ կարօտ ընտանիքներ, որոնց ճաշարանը մեծ ծառայութիւն կարող էր մատուցմանել:

Զրի և էժանագին բնակարանների վերաբերեալ, որոնց պահանջը նոյնապէս անհրաժեշտութիւն է ներկայացնուում՝ շատ-շատերին ազատելու համար խոնաւ, մութ և հակաառօղջապահական բնակարանների քայլայիչ ազդեցութիւնից, վարչութիւնը, համաձայն վերջին ընդհանուր ժողովի որոշման, զիմել է Յագուի քաղաքային վարչութեանը, խնդրելով որ տայ մէկ հողաբաժին կապալով, այդտեղ շինելու է էժանագին և ձրի բնակարաններ չքաւոր հայերի համար յանուն հանդուցեալ Գրիգոր Թումանեանի, որի յիշատակի համար այդ նպատակով ժառանգները նուիրել են երեսուն հազար ոուբլի: Մինչև այդ հողաբաժնի ձեռք բերելը—քաղաքային վարչութիւնը հաղորդում է, թէ

Նորին Պայծառափառլ Խշիսան կարավարչապետը արդէն թոյլատրել է յատկացնել Մարգարիտական Ընկերութեան ձրիաբար № 238 հողաբաժինը նոյն այդ նպատակի համար—համաձայն Բարգուի գումարի 1900 թ. յունիսի 6-ին կայացրած որոշման։ Այդ հողաբաժինը 1400 քառ. ասժ. տարածութեամբ արդէն ձեակերպուած և ձեռք է բերուած։ իսկ շինութեան նախագիծը ներկայումս մշակում է մասնագէտ տեխնիկներից կազմուած մասնաժողովից, այնպէս որ առենայն հաւանականութեամբ պէտք է յուսալ, որ շատ ժօտիկ ապագայում ընկերութիւնը կը ձեռնարկէ շինութեան։

Բժշկական օգնութեան դործը * կանոնաւորելու և լուրջ կերպարանք տալու համար—վարչութիւնը կազմել է խառն ժողով վարչութեան անդամներից և Բազուի հայ բժիշկներից Ժողովը ընտրում է մասնաժողով՝ խնդիրը մանրամասն մշակելու համար Մամնաժողովը աչքի առաջ ունենալով տեղական հանգամանքները և պահանջը գալիս է այն եզրակացութեան, թէ անհրաժեշտ է հիմնարկել ընկերութեան ձեռնարկութիւններին կից փոքրիկ հիւանդանոց 15 մահճակալով, որտեղ բժիշկները իրանք պատրաստականութիւն են յայտնում մշտապէս հերթապահութիւն ունենալ ձրիաբար և ընդունել հիւանդներ։ Յարմար ընակաբան չունենալու պատճառով վարչութիւնը սեպհական հիւանդանոց ունենալու միաժը առ այժմ թուլնում է, որոշելով ընկերութեանը զիմող հիւանդներին ուղարկել բժիշկների մօտ, իսկ ծանր հիւանդներին բժշկական օգնութիւն հասցնել աներում։ այդ նպատակի համար տրւում է ձրի բժշկելու ցանկութիւն յայտնող բժշկներին տասնական ոուրի կառքի փող, որ կարեոր դէպքում այցելին տները՝ չքաւոր հիւանդներին բժշկելու համար։

Իսկ Աշխատանքի Տան աշխատողների և ճաշարտնում ճաշշողների համար յատկացրուած է նոյն Աշխատանքի Տանը երկու անենեակ, որպէս ժամանակաւոր հիւանդանոց—սկզբնական օգնութիւն հասցնելու համար։

Աշխատանքի Տունը իրապէս բացուեց 15-ին յուլիսի 1901 թուի, Աշխատանքի Տան գործերի անմիջական վերահսկողութեան համար վարչութիւնը կազմակերպեց մի առանձին յանձնաժողով, որի մէջ մտան վարչութեան նախագահ պ. Յարութիւնեան, վարչութեան հողմից հրաւիրուած ընկերութեան անդամներից տիկիններ. Ե. Կրասինիկեան, Ե. Խոզբաշեան, Ա. Ղուկեան, Մ. Յարութիւնեան, Ն. Սարումեան, Մ. Արեշեան, և պ.պ. Ա. Սերեբրեակեան, Մ. Ռոստոմեան և Հ. Տէր-Միքայէլեան. վերջին

երկուսը Աշխատանքի Տան բացելուց փոքր ինչ յետոյ դադարեցին գործերի մէջ մասնակցելուց։ Բացի վերոյիշեալ անձերից Աշխատանքի Տան գործերի մէջ մօտ մասնակցութիւն ունէր և վարչութեան անդամ պ. Ա. Քալանթարը։

Աշխատանքի Տան անմիջական կառավարութեան և յանձնաժողովի որոշումները ի կատար ածելու համար Աշխատանքի Տան կառավարիչ նշանակուեց պ. Սարգսեան, իսկ կանանց բաժնում տեխնիքական մասի հսկողութիւնը յանձնուեց տ. Քալանթարեանին։ 1901 թուի Յուլիսի 15-ից մինչև դեկտեմբերի 31-ը յանձնաժողովը ունեցել է 19 նիստ։ Մանրամասն քննութեան առնելով բազմաթիւ առաջարկութիւններ զանազան տեսակ աշխատանքների մասին, յանձնաժողովը վճռեց սկզբում մտցնել հետեւալ աշխատանքները, տղամարդկանց բաժնում։ Կեղծոտած պակլեա հաւաքելը, մաքրելը և քրքրելը, հիւսութիւնն. կանանց բաժնում—զանազան տեսակի կար, վերմակներ պատրաստելը, երեխաների բաժնում—արկդիկներ, տոպրակներ և այլ իրեղէններ պատրաստելը։ 1901 թուի յունի 22-ին բացուեցին կանանց և երեխաների բաժանմունքները և սկսուեց բանուորների ընդունելութիւնը։ Սկզբում գործի համար Աշխատանքի Տունը դիմողների թիւը մեծ չէր, մի հանգամանք, որը բացատրում է ի միջի այլոց նրանով, որ Աշխատանքի Տունը նոր և անձանօթ հիմնարկութիւն է, ազնիւ աշխատանքի կարեռութեան գիտակցութիւնը բաւականաչափ զարգացած չէ այն անձանց մէջ, որոնց համար գլխաւորապէս նշանակուած է Աշխատանքի Տունը, և այդ պատճառով աղքատների մի մասը ազնիւ աշխատանքն գերազասում է ողորմութիւն ինզրելը։

Բայց չնորհիւ թէ այն հանգամանքի, որ սատիկանութիւնը սկսեց արգելել փողոցներում ողորմութիւն խնդրելը, և թէ նրան, որ գործարաններում և նաւթահանքներում բազմաթիւ մշակներ ճգնաժամի պատճառով զրկուեցին իրանց գործերից՝ բանուորների թիւը սկսեց ստուարանար,

Աշխատանքի Տան մէջ ընդունելում էին երկու սեռի անձինք 7 տարեկանից մինչև 75—80, ընդունելում էին ոչ միայն աշխատելու ընդունակները, այլ և այս կամ այն ֆիզիկական արատ ունեցողները, որոնց նոյնպէս արւում էր աշխատանք իրանց ոյժերի և ընդունակութիւնների համեմատ։ Աշխատանքի Տան բացելու օրից մինչև 1902 թուի յունուարի 1-ը եղել են աշխատողներ, կանանց բաժնում 121 հոգի, որոնք բանել են 1850 օր. տղամարդկանց բաժնում 60 հոգի, որոնք բանել են 916 օր. մանկանց բաժնում 169 հոգի, որոնք բանել են 2536 օր։ Այսպիսով ընդամենը եղել են 356 հոգի, որոնք բանել են

4623 օր՝ Այդ թւում տղամարդիկ կաղմում են 18,5%/⁰, կանաք 34%/⁰, իսկ երեխաները 47,5%/⁰.

Աշխատանքի Տունը մտնողների թւում առանձին ուշադրութեան արժանի են դեռահամերը (ՊՕՋՐԾԵԱ): Դրանք իրանց անցողական հասակի չնորհիւ հնարաւորութիւն չունենալով աշակերտութեան մտնել կամ օրուայ աշխատանքով պարագել՝ ուրիշ բանուորների նման դատապարտուած են անգործ կեանք վարելու Թանձնաժողովը, ընդունելով դրանց Աշխատանքի Տան մէջ, առանձին խումբ կազմեց, և դրանք հմուտ վարպետների զեկավարութեամբ սովորում են կազմարարութիւն, հիւմութիւն և չեմօդաններ շինելու արհեստը: Ըստ դասակարգի բանուորներին կարելի է բաժանել հետևեալ կերպով. գիւղացիները կազմում են 50%/⁰, արհեստաւորները 18%/⁰, այլ դասակարգեր 32%/⁰. ընտանեկան դրութեան համեմատ, ամուսնացած կանաքը 30,3%/⁰, այրիներ 41,5%/⁰, և աղջիկներ 28,2%/⁰. Ըստ պարապմունքների՝ 1 երկաթագործ, 1 ձուլիչ, 1 ներկարար, 1 դերձակ, 1 խոհարար, 1 ոսկերիչ, 8 գիւղացիք, մնացածները առանց որոշ պարապմունքի:

Տղամարդկանց համար Աշխատանքի Տունը ժամանակաւոր ապաստարանի գեր է կատարում, որովհետև հէնց որ նրանց յաջողում է մի մշտական և աւելի ապահով գործ զտնել, նրանք թողնում են Աշխատանքի Տունը և հեռանում:

Պարապմունքները Աշխատանքի Տան մէջ սկսում են. ամառը առաւտեան ժամի 6-ից և շարունակւում մինչև երեկոյեան ժամի 6-ը, իսկ ձմեռը ժամի 7-ից մինչև երեկոյեան 5-ը: Պարապմունքները ընդհատում են 8-ից մինչև $8\frac{1}{2}$ առաւտեան թէյի համար և 12-ից մինչև $1\frac{1}{2}$ ճաշի և հանգստանալու համար: Առաւտեան թէյը հացի հետ Աշխատանքի Տան մէջ բանողներին բոլորին էլ արւում է ձրիաբար, իսկ ճաշը տալիս են Մարդասիրական Ընկերութեան ձրի ճաշարանից, որը գտնվում է Աշխատանքի Տան շինուութեան մէջ, ըստ որում երեխաները ստանում են ճաշ ձրիաբար, իսկ մեծերը նոյեմբերի մէկից սկսած էժան գնով, վճարելով ճաշի համար 5 կոպէկ: Առաջին չորս ամիսները բոլոր աշխատողները ստանում էին ձրի ճաշ, որովհետև նրանց օրուայ վաստակը շատ քիչ էր:

Հաշուետարուայ ընթացքում Աշխատանքի Տան մէջ գործադրուում էին հետևեալ պարապմունքները.

Կանանց բաժնում. 1) Պատրաստուում էին մեծ քանակութեամբ ամենայն տեսակի հագուստեղին բանուոր դասի համար, ընդամենը 2831 կտոր. 2) ընդունուում էին սպիտակեղինի պատուէրներ զանազան հիմնարկութիւններից, ինչպէս. 1. Նաւթ-

արդիւնաբերուների Խորհրդի Բալախանիի հիւանդանոցից, 2. Միքայէլիսն հիւանդանոցից, 3. Երեխանների հոգատարութեան ընկերութիւնից (3135 կտոր); 3. Ընդունուում էլն պատուէքներ մասնաւոր անձերից (112 կտոր), ընդունուը պատրաստուած է 7078 կտոր զանազան հագուստեղին և սպիտակեղին; Ինչ վերաբերում է աշխատող կանանց վարձարութեանը, այդ ամբողջ աշխատանքի համար նրանք ստացել են 535 ռ. 12 կ., և ճաշեր, ինչպէս վերև լիշտ էր Միջին թուով զաւտ օրավարձը կազմում է 36,3 կոպ., այն ինչ նա տատանուում էր 10—50 կոպէիր մէջ:

Տղամարդկանց բաժնում պարապում էին պակլիա լուալով և մաքրելով. աշխատանքի համար վարձ արուած է 386 ռ. 90 կ.; Օրավարձը տատանուում էր 15—35 մէջ:

Երեխաների բաժնում պարապում էին պատրաստելով կարտօնից արկղիկներ (коробки), թղթէ տոպրակներ և օղակներ խանութների համար; Երեխանները պատրաստել են 39^{1/2} փութ տոպրակներ, 1142 կօրօրկաններ և 14 հազար օղակներ (ручки); Վարձարութիւն արուած է երեխաններին 338 ռ. 50 կ. Երանց միջին օրավարձը հաւասար է 10 կ., իսկ սովորաբար տատանուում է 2 կ. և 30 կ. մէջ; Բողոք բաժանմունքներում պատրաստուած ապրանքների մեծ մասը ժամանակի ընթացքում վաճառուել է:

Դեկտեմբերի երկրորդ կիսին մտյրած են նոր արհեստներ. Կազմարարութիւն, չիմօդան շինելու արհեստը, հիւմութիւն և ձկնորսական ուռկաններ գործելը, ոկիզը է զրուած և ձուլելու արհեստին:

Յանձնաժողովը ապրանքներ պատրաստելով՝ միենոյն ժամանակը հոգ էր տանուամ և նրանց վաճառելու մասին; Այդ նըսպատակով կազմակերպուած էր կիւրակի օրերը վաճառումը Բագուում Սօլդատսկի բազարում, իսկ ուրբաթ օրերը Բալախանուում; Դրանից դուրս միջոցներ էին ձեռնարկուում և բազուից դուրս ապրանք տարածելու համար; Այսպէս, իրեւ փորձ, պատրաստի շորեր և սպիտակեղին ուղարկելու են Թիֆլիզ, Զեվադի գաւառը պ. Մայիլիեանի ձկնորսարանները և Ղուբայի գաւառը, որտեղ կան առետրական-գործարանական ձեռնարկութիւններ, ուրեմն յայտնի թուով բանուորներ; Հանքերում և գործարաններում ապրանքների վաճառման փորձը հիմք է տալիս կարծելու, որ նրանք կարող են ծառայել շատ նստակայարմար հրապարակներ բանուորների հագուստեղին, սպիտակեղին և տեղաշոր վաճառելու համար:

Ապրանքների յաջող վաճառմանը արգելք էր հանդիսա-

Նում որոշ չափով այն հանգամանքը, որ Աշխատանքի Տունը և նրա գործերը գեռ ծանօթ չեն հասարակութեանը:

ԱՅԽԱՏԱԲԻՔԻ ՏԱՅ ՎՐԱՅ ԵՊԱԾ ԾԱԽՄԵՐԸ.

Բնակարանի վարձ կէս տարուայ	800 ռ.
Գործիքներ, կահկարասիք, կարի մեքենաներ	575 » 55 կ.
Վարչական ծախք (ռոճ. կառավարչի, դռնապանին)	512 » 97 »
Լուսաւորութիւն, վառելափայտ և մանր նորութիւններ	232 » 15 »

ՄԱԽՄԵՐ ԿԱՐԻ ԲԱԺԱՆՄՈՒԵՒՄ.

Զանազան տեսակ կտորների	1,667 ռ. 61 կ.
Աստասի համար	287 » 67 »
Աշխատողների վարձատրութիւն	<u>575 » 55 »</u> 6,530 ռ. 83 կ.

ՊԱԼԵՎԱՑԵՐԻ ԲԱԺԱՆՄՈՒԵՒՄ.

Սօդա	56 ռ. 98 կ.
Պօմաչ և պալեստ բերելու	53 » —
Աշխատանքի վարձ	<u>222 » 58 »</u> 337 ռ. 56 կ.

ՄԱՆԿԱՑ ԲԱԺԱՆՄՈՒԵՒՄԻ ԾԱԽՄ.

Թուղթ և կարտօն	245 ռ. 91 կ.
Աշխատողների վարձ	338 » 50 »
Ծախքեր չեմոդանի, հիւսնութեան և կազմարարական բաժներում	150 » 01 »
Առաւտեան թէյ և հաց	57 » 31 »
ԸՆԴՀԱՄՆԵՐ	5,890 ռ. 77 կ.

ԱՅԽԱՏԱԲԻՔԻ ՏԱՅ ՄՈՒՏԵԼ.

Ստացուած է պատրաստի հագուստ վաճառելուց	358 ռ. 52 կ.
» պալեստ »	32 » — »
» օղակների »	25 » 08 »
» թղթէ տոպրակների »	41 » 80 »
» կարտօնի արկղիկների »	9 » — »
» սպիտակեղենի պատուէրը կատարելու համար	<u>406 » 17 »</u>
ԸՆԴՀԱՄՆԵՐ	872 ռ. 57 կ.

Քանի որ Աշխատանքի Տունը նոր հիմնարկութիւն է, ինքն ըստ ինքեան հասկանալի է, որ չի կարելի նրա գործունէութեանը, 1902.

թիւնը խիստ քննադատութեան ենթարկել, թայց և այնպէս, ի նկատի առնելով այն արդիւնքները, որոնց յաջողուել է հասնել այդ հիմնարկութեան կարծատն դայութեան ընթագում, կարելի է լիբայս լինել, որ Աշխատանքի Տունը չնորհիւ վարիչների եսանդուն ջանքերի և հասարակութեան համակրութեան, քաղաքիս չքաւոր և անդրծ դասակարկի համար կը հանդիսանայ մի բարեկար հիմնարկութիւն թէ բարոյական կրթական և թէ բուն նիւթական տեսակէտից:

Ի վերջոյ Վարչութիւնը իր պարտքն է համարում չնորհակալութիւն յայտնել այն բոլոր անձանց, որոնք Վարչութեան հրաւերով ստանձնել էին Մասնաժողովի անդամների պարտականութիւնները:

Ճ ա ռ օ ա ր ա ն.

Արդիւնաբերական այնպիսի կենտրոնում, ինչպիսին ներկայանում է Բագում, գէպի ուր ձգտում են գաւառներից հազարաւոր անհող, անվաստակ մարդկի, ամեն մէկը մտածում է օգնել մուրացկանութեան դռան մօտեցող թշուառին, բարեկաւել նրա վիճակը:

Այս դրամական տագնապին բարեկործական ընկերութիւնները աւելի ուժեղ են լարում իրանց ձիգերը, թոյլ չոտալու ծարայեղ աղքատանալուն և հասարակական ներկաւի կազմի քայլայման:

Մարդասիրական Ընկերութիւնը իր համեստ քայլը ուղղեց աղքատին տաք կերակրով և հացով օգնելու կողմը,

Ընկերութիւնը անցեալ տարուանից բացել է ճաշարան, որ առաջ գտնւում էր եկաղեցապատկան Աղքատանոյին կիչ, իսկ այժմ Ընկերութեան Աշխատանքի Տան բնակարանում: Ճաշարանում 1901 թուին բաժանուած է 54,318 ձաշ, միշին թուով օրական 151 ձաշ:

Ճաշարանը զեկավարուում է կանանցից և օրիորդներից կաղմուած մասնաժողովի աջակցութեամբ, յանձին տիկնանց Թ. Կաճկաձնանի, Ս. Արտեմենանի Ե. Իւզբաշեանի, Մ. Նաբաթեանի, Եղ. Նաբաթեանի, Մ. Յարութիւնեանի, Օր. Ե. Բէկ-Յովսէփեանի, Աշ. Գրիգորեանի, Թ. Մամիկոնեանի, Մ. Սահակեանի, Նատ. Սարումեանի և Ա. Փուղինեանի: Մասնաժողովի նախագահ ընտրուած է տ. Թամար Կաճկաձնեան, իսկ քարտուզար և գանձապահ տ. Սաթենիկ Արտեմենան: Վարչութեանս կողմից իր ներկայացուցիչ անմիջական մասնակցել է պ. Անուշ. Քալանթարը:

Տարուայ սկզբից մասնաժողովը հերթապահութիւն նշա-

նակելով, իր վրայ առած պարտականութիւնը կատարել է բարեխղճութեամբ:

Ճաշարանի վրայ մսխուել է այս 1901 թ. 4488 ո. 47 կ. որից 820 ո. 44 կ. ստացուած են թաթախման և հոգեհացերի համար—Ընկերութեան դանձարանից մսխուած է եկուոր և Աշխատանքի Տան 49,424 ճաշողների վրայ 3,668 ո. 03 կ. 1 ճաշը նստում է Ընկերութեանը 7,6 կուլ.—Հաշուելով դրա մէջ բոլոր ծախսերը, ծառայողների ոռժիկը, վառելքը, ջուրը և այլն:

Ճաշ ասելով համելացվում է $\frac{1}{3}$ ֆ. միս և 1 ֆ.հաց, աւելացրած մնացած անհրաժեշտ համեմները:

Ճաշարանից օգտուել են դործի անընդունակ, հիւանդ, յետին աղքատ և անպաշտօն մնացած մարդիկ, թէ մնծ, թէ փոքր, թէ կին և թէ աղամարդ:

Հասարակութեան զգայուն մասը համակրանքով վերաբերուելով Ընկերութեանս ձեւարկութեանը, բերել է իր յօժարակամ նուէրները՝ թէ փողով և թէ մթերքով:

Այս մթերքները զգալի կերպով աժանացնելով ճաշագինը, թեթեսութիւն են եղել Ընկերութեան դանձարանի համար, առանց որի նօրմալ ճաշագին պիտի հաշուել 8,2 կ., որը ի նկատի է առնեում Ընկերութեանս նախահաշխւը կաղմելու ժամանակ:

Շնորհակալութեան արժանի են Բագուայ բոլոր հայ բժիշկները, իսկ առաւելապէս բժ. բժ. Սարգսեան, Օհանեան, և Արտեմեան, որ չեն խնայել իրանց ջանքը և ժամանակը օլութիւն համանելու ճաշարանի աղքատ հիւանդներին:

Գ Ր Ա Ւ Ա Ր Ա Ր Ա Յ.

Առ 1-ն յունուարի 1902 թ. մայր մատեանի մէջ նշանակուած է գրադարանի գոգքը հետեւեալ կերպով:

Ընդամենը 8,756 առուն կամ 13,639 հատոր—22,537 ո.

08 կ., որից՝ Հայերէն գրքեր—2,454 հ.—2,826 ո. 41 կ.

Ռուսերէն » —7,425 հ.—12,375 » 81 »

Օտար լեզ. » — 49 հ.— 104 » 14 »

Իսկ ամսագիրներ և շաբաթաթերթեր՝

Հայերէն 378 հ.— 1,725 ո. 22 կ.

Ռուսերէն 3,204 հ.— 5,346 » 70 »

Օտար լեզ. 129 հ.— 158 » 80 »

13,639 հ. 22,537 ո. 08 կ.

Գրադարանի վիճակագրութիւնը.

Հաշուետութեան տարեցրջանում գրադարանը ունեցել է,	
բացի նախորդ տարիների բաժանորդներից, ընդամենը	1,013
նոր բաժանորդ, որոնցից աղամարդ	764.
կին . . .	249.
Իսկ ըստ ազգութեան՝ Խուս	396.
Հայ . . .	368.
Այլազգի . . .	249.

1901 թ. ընթացքում գրադարանից բաց է թողնուած ընդամենը 26,158 գիրք, որից 21,896 ոռւսերէն և 2,262 հայերէն։

Խուսաց բաժնից.

I. Աստուածաբանական	. . .	38
II. Փիլիսոփայական	. . .	457
III. Տնտեսական և այլն	. . .	193
IV. Պատմ. աշխարհագր.	. . .	816
V. Բնագիտական	. . .	304
VI. Բելետրիստիկա	. . .	17,938
VII. Ամսագիրներ	. . .	2,074
VIII. Կովկասագիտութիւն	. . .	41
IX. Տեղեկագիր	. . .	2

Հայոց բաժնից.

Ա. Աստուածաբանական	. . .	7
Բ. Փիլիսոփայական	. . .	31
Գ. Պատմական աշխարհ.	. . .	184
Դ. Տնտեսական	. . .	18
Ե. Բնագիտական	. . .	55
Զ. Գեղեցիկ գպրութիւն	. . .	1,863
Է. Ամսագիրներ	. . .	103
Ը. Տեղեկագիր	. . .	1